

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 marca 1990 r.

w sprawie opłat drogowych.

Na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 1 lit. a) i b) oraz pkt 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opłatę za przejazd w czasie każdego jednorazowego pobytu na obszarze Polski autobusu zarejestrowanego za granicą ustala się jako iloczyn kursu dolara USA według obowiązującej w dniu ustalania opłaty tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego i wskaźnika przeliczeniowego, określonego w ust. 2.

2. Wskaźniki przeliczeniowe wynoszą:

Lp.	Liczba miejsc siedzących w autobusie, łącznie z przyczepą	Wskaźnik przeliczeniowy
1	do 15	4,5
2	od 16 do 30	9,0
3	od 31 do 50	15,3
4	powyżej 50	17,8

§ 2. 1. Opłatę za przejazd w czasie każdego jednorazowego pobytu na obszarze Polski samochodu ciężarowego zarejestrowanego za granicą ustala się jako iloczyn kursu dolara USA według obowiązującej w dniu ustalania opłaty tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego i wskaźnika przeliczeniowego, określonego w ust. 2.

2. Wskaźniki przeliczeniowe wynoszą:

Lp.	Ładowność samochodu ciężarowego, łącznie z przyczepą i naczepą	Wskaźnik przeliczeniowy
1	do 10 t	60,8
2	ponad 10 do 15 t	91,0
3	ponad 15 do 20 t	116,5
4	ponad 20 do 25 t	177,0
5	ponad 25 t	227,8

3. Opłaty określone w ust. 1 pobiera się również w przypadku, gdy przyczepa (naczepa) jest zarejestrowana w państwie innym niż państwo rejestracji samochodu ciężarowego.

4. W razie wykonywania przewozów pojazdem samochodowym, którego wymiary z ładunkiem lub bez ładunku albo nacisk osi lub ciężar przekraczają dopuszczalne normy określone w przepisach o ruchu drogowym, opłaty ustalone zgodnie z ust. 1 i 2 podwyższa się o kwotę stanowiącą iloczyn kursu dolara USA według obowiązującej w dniu ustalania opłaty tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego i następujących wskaźników przeliczeniowych:

- 1) 29,3 — za każdy rozpoczęty metr długości ponad dopuszczalną długość,
- 2) 36,5 — za każde przekroczenie o 10 cm wysokości pojazdu samochodowego ponad 4,0 do 4,5 m włącznie,
- 3) 70,8 — za każde przekroczenie o 10 cm wysokości pojazdu samochodowego ponad 4,5 m,
- 4) 36,5 — jeżeli szerokość pojazdu samochodowego wynosi ponad 2,5 do 3,2 m włącznie,
- 5) 72,8 — jeżeli szerokość pojazdu samochodowego wynosi ponad 3,2 do 4,5 m włącznie,
- 6) 145,8 — jeżeli szerokość pojazdu samochodowego wynosi ponad 4,5 m,
- 7) 108,3 — jeżeli nacisk osi pojedynczej wynosi ponad 10 do 12 t albo jeżeli nacisk jednej osi składowej osi wielokrotnej wynosi do 2 t włącznie powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych,
- 8) 216,5 — jeżeli nacisk osi pojedynczej wynosi ponad 12 do 15 t albo jeżeli nacisk jednej osi składowej osi wielokrotnej wynosi od 2 do 5 t włącznie powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych,
- 9) 433,3 — jeżeli nacisk osi pojedynczej wynosi ponad 15 t albo jeżeli nacisk osi składowej osi wielokrotnej wynosi ponad 5 t powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych,
- 10) 30,3 — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu pojedynczego wynosi do 3 t włącznie albo jeżeli przekroczenie masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi do 5 t włącznie,
- 11) 60,8 — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu pojedynczego wynosi od 3,1 do 5 t włącznie albo jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi od 5,1 do 10 t włącznie,
- 12) 121,5 — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu pojedynczego wynosi ponad 5 t albo jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi od 10,1 do 20 t włącznie,

13) 253,0 — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi od 20,1 do 40 t włącznie,

14) 506,0 — jeżeli przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy wynosi ponad 40 t.

5. W razie jednoczesnego przekroczenia więcej niż jednego parametru, opłatę pobiera się za każde przekroczenie oddzielnie.

§ 3. 1. Opłaty, o których mowa w § 1 i 2, wymierzają i pobierają:

- 1) Zarząd Zrzeszenia Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce — podczas dokonywania czynności związanych z dopuszczeniem do wykonania międzynarodowego przewozu drogowego na obszarze Polski,
- 2) graniczne organy celne — w pozostałych przypadkach podczas przekraczania granicy Państwa.

2. Przeliczenie opłaty na walutę płatności następuje zgodnie z ustaleniami tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego.

§ 4. 1. Organy celne oraz Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce odsprzedają bankom dewizowym wpływy w walutach obcych pobrane z tytułu opłat drogowych. Banki dewizowe przekazują po 2% równowartości wpływów w walucie polskiej na rachunki tych jednostek, a pozostałą część — na rachunek funduszu rezerwowego Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych.

2. Środki finansowe odpowiadające 2% kwot pobranych opłat, o których mowa w ust. 1, otrzymywane przez organy celne, są przeznaczone na finansowanie zadań ustawowych realizowanych przez te organy, natomiast środki otrzymywane przez Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce przeznaczają się na finansowanie jego działalności statutowej.

§ 5. 1. Opłaty za przejazdy pojazdów samochodowych (z przyczepami lub bez przyczep) zarejestrowanych w kraju, o gabarytach i ciężarze przekraczających dopuszczalne normy określone w przepisach o ruchu drogowym, ustala się jako iloczyn liczby kilometrów przebiegu, ceny litra etyliny E-94 obowiązującej w dniu ustalania opłaty oraz następujących wskaźników:

Wysokości opłat zaokrągla się do 100 zł

Lp.	Wyszczególnienie	Wskaźnik
1	Przy przekroczeniu dopuszczalnej łącznej długości pojazdu z ładunkiem, za każdy rozpoczęty metr długości ponad dopuszczalną długość	0,06
2	Przy przekroczeniu dopuszczalnej łącznej wysokości pojazdu z ładunkiem:	
	1) do 0,50 m	0,12
	2) za każde dalsze przekroczenie o 10 cm ponad 0,50 m wskaźnik wzrasta o	0,24

Lp.	Wyszczególnienie	Wskaźnik
3	Przy przekroczeniu dopuszczalnej szerokości łącznej pojazdu z ładunkiem: 1) do 0,70 m 2) od 0,71 do 2,00 m 3) powyżej 2,00 m	0,09 0,18 0,36
4	Przy przekroczeniu: 1) nacisku osi pojedynczej ponad 10 do 12 t albo 2) nacisku jednej osi składowej osi wielokrotnej do 2 t powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych	0,15
5	Przy przekroczeniu: 1) nacisku osi pojedynczej ponad 12 do 15 t albo 2) nacisku jednej osi składowej osi wielokrotnej od 2 do 5 t włącznie powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych	0,30
6	Przy przekroczeniu: 1) nacisku osi pojedynczej ponad 15 t albo 2) nacisku osi składowej osi wielokrotnej ponad 5 t powyżej wartości 5,75 do 8,00 t w zależności od rozstawu osi składowych	0,90
7	Przy przekroczeniu dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu: 1) pojedynczego: a) do 3 t b) od 3,1 do 5 t c) ponad 5 t 2) członowego lub zespołu złożonego z pojazdu silnikowego i przyczepy: a) do 5 t b) od 5,1 do 10 t c) od 10,1 do 20 t d) od 20,1 do 40 t e) ponad 40 t	0,06 0,12 0,24 0,06 0,12 0,30 0,60 1,20

2. W razie jednoczesnego przekroczenia więcej niż jednego parametru, opłatę pobiera się za każde przekroczenie oddzielnie.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, pobiera organ administracji państwowej, który wydał zezwolenie na przewóz ładunków o masie lub gabarytach przekraczających dopuszczalne normy albo przejazd pojazdu nienormatywnego.

4. W razie stwierdzenia dokonywania przewozu ładunków o masie lub gabarytach przekraczających dopuszczalne normy albo przejazdu pojazdu nienormatywnego bez zezwolenia lub niezgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu, pobiera się opłaty, o których mowa w ust. 1, podwyższone o 200%. Opłaty te pobiera zarząd drogi, na którego obszarze działania dokonano kontroli przewozu.

§ 6. Opłaty, o których mowa w § 5 ust. 1 i 4, przeznacza się na dochody:

- 1) funduszu rezerwowego dyrekcji okręgowych dróg publicznych — jeżeli chodzi o opłaty pobrane przez te jednostki,
- 2) funduszu rezerwowego Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych — jeżeli chodzi o opłaty pobrane przez tę jednostkę,
- 3) właściwych rad narodowych — jeżeli chodzi o opłaty pobrane przez terenowe organy administracji państwowej.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1986 r. w sprawie opłat drogowych (Dz. U. Nr 48, poz. 238 i z 1988 r. Nr 14, poz. 102).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*